

و چه کتاب و مجله. مدرک تحصیلی اگر گواهی بر توانایی‌های شما نباشد، چه ارزشی دارد؟ آیا شما حاضرید بدن‌تان را به پزشکی بسپارید که از عالی‌ترین دانشگاه دنیا مدرک تحصیلی دارد اما همه‌ی بیماران زیر تیغ جراحی او از دنیا رفته‌اند؟ آیا شما حاضرید پول دارترین آدم دنیا باشید اما تمام عمرتان در یک سلول ۶ متری بدون داشتن هیچ امکان رفاهی و ارتباطی و اختیار تصمیم‌گیری در مورد اموال‌تان طی شود؟ آیا دوست دارید بزرگ‌ترین کتاب‌خانه دنیا را داشته باشید اما پرده‌ای میان شما و کتاب‌ها باشد و اجازه دست‌زدن به آنها و خواندن‌شان را نداشته باشید؟ داشتن هدف نیست، بهره گرفتن هدف است. شما در دانشگاه تحصیل می‌کنید که با آموختن جلو بیفتید و نیاز نباشد با آزمودن و خطا کردن مسیر را بیابید، اما قرار نیست به کل از تجربه کردن بی‌نیاز باشید و به همین ترتیب! اجازه بدهید بچه‌ها از زندگی لذت ببرند. لذت بردن لزوماً همراه با شادی نیست.

امیدوارم که نظرتان را برایم بنویسید.

دوست و دوست‌دار شما

عمو حمید

چیدن قطعات یا هر چیز دیگری باشد. قرار نیست حل کردن پازل مرحله باشد. قرار نیست با عبور از این مرحله خودتان را با سرعت به مرحله بعدی برسانید. قرار نیست بعد از ساختن پازل ۵ هزار قطعه‌ای منتظر باشید تا پازل ۵ هزار قطعه‌ای به بازار بیاید و شما با ساختن آن قدرت‌نمایی کنید.

وقتی از کودکی که قهرمان شنا شده است، تعریف می‌کنید. وقتی که کودکی، سازی می‌نوازد را تحسین می‌کنید. و ... ناخودآگاه ذهن کودک خود را درگیر یک سوگیری می‌کنید. به خصوص اگر پیشتر کاری کرده باشید که کودک شما وابسته به تاییدهای شما باشد. آن وقت است که آینده کودک را تباه می‌کنید. حالا او می‌خواهد برای رسیدن به تایید شما همان کار را بکند. حتماً از شما می‌خواهد او را به کلاس شنا و موسیقی ببرید. و چه بد است اگر شما در این مرحله، مرتباً شکست‌هایش را به رخ او بکشید! اگر دیدید کودک‌تان برای تمرین کردن اشتیاقی ندارد، بدانید که مشکل از شماست. شما یا فرد موثر دیگری که ذهن کودک را دچار خطای سوگیری کرده است.

کاغذپاره‌ها ارزشی ندارند. چه مدرک تحصیلی باشد و چه پول